

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Morbos ad Dei gloriam & inferri, & suscipi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

quia non ab hostibus retractus, sed ad eos vltro regressus, se se-
aculeis & barbaræ crudelitati objecit. Longè verò maiore gloria
digni sunt, qui nullo veneno lento mortem iam habentes intra
viscera, sed sani, vegeti; non pro patria terrena, sed cælesti, &
vt virtutum exercendarum haberent occasionem; non vt Attilio
Regulo, sed vt Regi sæculorum Christo conformes fierent, mor-
bos pati atrocissimos voluerunt.

Magna est, in ipsis morbis, gaudendi causa, solatium in-
gens, nancisci campum ferendi in lachrymis, vnde aliquando
manipulos cum exultatione reportes. Si enim non est, quod
morbis patientia diluas; est tamen quod ad Dei gloriam
feras. Neque enim omnes dolores in poenam peccatorum infe-
runtur. Nuntiabant sorores Lazari Christo, fratrem suum
infirmari, *audiens autem IESVS dixit eis: Infirmus hæc non est* Ioan. 11. 4.
ad mortem, sed pro gloria DEI, vt glorificetur Filius DEI per eam.
Quocirca licet subinde culpas habeant iusti, quæ non sint pro-
merita tantis morbis ac cruciatibus, sunt tamen illis morbis alij
fines optimi. Vnde & Iob ait: *Vtinam appenderentur peccata mea,* Iob. 6. 2.
quibus iram merui: & calamitas, quam patior, in statera: quasi arena
maris, hæc grauior appareret. Inter quos fines vident Dei serui glo-
riam Dei esse, immò & suam. Pependit Christus in cruce, pe-
penderunt & latrones: ille innocens, isti rei. Multò vtique præ-
stantius est, innocentem, quàm reum pependisse. Quare etiam
alijs innocentibus est gloriosum, si morbi sui cruce in humeros
suscepta, Christum innocentem imitentur; aut etiam illustrissi-
ma Martyrum exempla, quibus cruciatus sui, non ob illorum
peccata, sed vt fidei, & charitatis suæ erga Deum testimonium,
redderent, inferebantur. Censetur autem quoddam martyrij
genus, morbos sine culpa, sed nō sine patientia tolerare, vt Deus
non minùs ab ægrotis, quàm sanis glorificetur. Iuit Regulus ad
Carthageneses, quia hoc non solum vtile, verùm etiam glorio-
sum erat Romanis, vt ille pro patria sua, vndique præcutis
stimulis compungeretur. Sancti à nobis commemorati, mor-
borum puncturas pati optauerunt, non solum pro patria sua
cælesti, sed etiam vt illi honor accederet, cuius amore paterentur.
Est enim magnus amor, si Deo homines seruiant, non minùs in
morbis

morbis, quàm si eis sanitatem largiretur. Immò adhuc se se demittunt atque indignos aestimant, ut possint esse diuinæ gloriæ materia & argumentum. Quis ego sum, aiunt, qui possim Deum etiam infirmitate mea colere? quis, ut diuinus honor mei causâ crescat? ægrotem, mi IESV, patiarque & capitis, & lateris dolores, modò hoc ad Nominis tui gloriam vergat.

VI.

Anton. Balingh. 31.
Oktobr. ex
libello Leodij impresso.

In horum classe reponendus est Alphonsus Rodericus Societatis nostræ laicus, qui anno Christi 1617. ex hac vita ad Salvatore suum sanctissimè migravit, adeò regularum obseruas, ut diceret, se ne folium quidem ex horti arbore decerpiturum, sine Superiorum permissu, etiam si tota inferorum potestas, omni vi sua ei mortem machinaretur. Huic Deus reuelauit viuo, nullum ei, post hanc vitam, Purgatorium superfuturum. Qua reuelatione adeò non superbiuit, ut inde tantò se se magis demitteret, seque peccatorem maximum, immò canem mortuum, verberibus & tabo ac sanie plenum, in via iacentem reputaret. Ne quis ergo nesciat, cur hic Alphonsus, post mortem, quod rarum est, purgantes flammâ euaserit; Purgatorium, in hac vita habuit. Siquidem, præter alias assiduas variasque preces, identidem DEVM, & Deiparam ardentissimis precibus obsecrauit, ut sibi, in præsentis vita, cruces doloresque immitterent, quibus vel pro noxis satisfaceret, vel Christi patientis vestigijs insisteret, Conditorem suum, cruciatuum tolerantiam honoraret. Audite sunt preces. Vehemens illum morbus inuasit, qui eum, mensibus duodecim, miseris modis discruciauit. Sed videbatur nihilominus dolor ille nimis exiguus. Petiit igitur, à vertice capitis, usque ad plantam pedis, per omnia membra, dolores acutissimos sustinere. Mira sitis patiendi. Exauditus est Rodericus, etiam hæc petens. Et quamuis calculo tortore, cum ingenti cruciatu laceraretur, ardentissimaque febre aestuaret, perque tres integros menses vni incumbere lateri cogeretur; tamen identidem exclamauit. *O IESV plus; plus ô IESV; plus ô Maria; ô Maria, impetra mihi, ut plus patiar.*

VII.

Ad hoc rarum & admirabile desiderium, quid eum impulisse credimus? Fides illum docuerat, duplex esse Purgatorium, vnum in hac vita, per morbos, & aduersa, quæ hominibus accidunt: